

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. december 2013
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Marie Louise Skibsted
Als
Sagsnr.: 2013-0037-0057
Dok.: 980606

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje. (L 54), (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. november 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Tom Behnke (KF).

Morten Bødskov

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje. (L 54), (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet). fra Folketingets Retsudvalg:

”Fremover vil det generelt være forbudt at parkere delvis på fortovet i tættere bebygget område, men en kommune kan tillade delvis parkering på fortov i tættere bebygget område. Samtidig ophæves bestemmelsen om, at en sådan parkering delvis på fortovet, skal ske, så det ikke er til fare eller ulempe for færdslen på fortovet. I forslaget bemærkninger henvises der til, at man fremover skal se i færdselslovens § 3, hvor det blandt andet fremgår, at færdsel ikke må være til ulempe. Hvornår vil en parkering eller standsning delvis på fortovet være til ulempe i fremover?”

Svar:

1. Som det fremgår af pkt. 2.4.2.2.1 i Rapport om bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet (der er oversendt til Folketingets Retsudvalg den 27. juni 2013, jf. bilag 342), tilkommer det i dag ikke kommunale parkeringskontrollører at påse overholdelsen af hovedregelen i færdselslovens § 28, stk. 3, 3. pkt., hvorefter delvis standsning eller parkering på fortov med køretøjer, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 3.500 kg, er lovlig, såfremt dette ikke er til fare eller ulempe for færdslen på fortovet, jf. færdselslovens § 122 a, jf. § 121, stk. 1, nr. 2. Parkeringskontrollørerne har således ikke bemyndigelse til at foretage det konkrete skøn i forhold til, om en parkering er ”til fare eller ulempe”. Denne vurdering kan alene foretages af politiet.

Arbejdsgruppen finder, at det generelt ikke er hensigtsmæssigt, at parkeringsreglerne indeholder regler med betydelige elementer af konkrete skøn, som ikke kan håndhæves af kommunale parkeringskontrollører, men alene af politiet.

Arbejdsgruppen finder således ikke behov for i en bestemmelse, som tillader parkering delvist på fortov, at bevare kriteriet, der indebærer et konkret skøn over, om der er ”fare eller ulempe”. De hensyn, som er søgt varetaget med dette kriterium, må efter arbejdsgruppens opfattelse være varetaget i tilstrækkeligt omfang med færdselslovens § 3, hvor det er fastsat, at trafikanter skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, så der ikke opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre, og således at færdslen ikke unødigt hindres eller forstyrres, samt at der skal vises hensyn over for dem, der bor eller opholder sig ved vejen.

Arbejdsgruppen har i tilknytning hertil anført, at hvis færdselslovens § 28, stk. 3, 3. pkt., ændres, så kriteriet "fare eller ulempe" udgår, og en parkering herefter – som ellers sker inden for rammerne af bestemmelsen – viser sig at være til fare eller ulempe, vil en sådan parkering kunne anses for at overtræde af færdselslovens § 3, som også alene politiet kan håndhæve. Arbejdsgruppen bemærker endvidere, at overtrædelse af bl.a. den nævnte bestemmelse i færdselslovens § 28, stk. 3, i dag kun straffes, hvis standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen, jf. færdselslovens § 118, stk. 6, jf. § 121, stk. 1, nr. 2.

Justitsministeriet er enig i det, som arbejdsgruppen har anført, og kan supplerende bemærke, at det vil bero på en konkret vurdering af den enkelte parkering, om der konkret er tale om en parkering i strid med kriterierne om fare eller ulempe i færdselslovens § 3 (eller den gældende bestemmelse i færdselslovens § 28, stk. 3, 3. pkt.).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3 (forslag til ændring af færdselslovens § 28, stk. 3, 3. pkt.).